

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

I. Sic Primo, quòd liber Concordiæ in articulo de vnitate personæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

SIC PRIMO, quod liber Concor-
dia in articulo de vnitae personae
& discrimine duarum naturarum in
Christo, earumq; essentialib. proprietatibus,
veteris ac purioris Ecclesiae, Patrum eiusdem
& Conciliorum doctrinam & sermonem imi-
tetur, afferendo nimirum, non duas personas
Christi sed unum Christum, & hanc personam
in duabus distinctis naturis subsistentem, di-
uina scilicet & humana, non diuisis neq; con-
fuis, aut vna in alteram conuersa, sed ita vt v-
traq; natura substantiales proprietates suas
retineat, neq; in omnem aeternitatem easdem
deponat, & vnius naturae proprietates essen-
tiales, quae toti personae recte & vere ascri-
buntur, nunquam fiant alterius naturae idio-
mata, id ostendunt sequentia veterum pu-
riorum Conciliorum testimonia.

In Ephesino concilio, Canon. 4. Si quis Tom. Con-
voces scripturae de Christo in duab. personis cel. 1. pag.
vel subsistentijs diuidit, & aliquas quidem 606.
velut homini, qui praeter DEI VERBUM spe-
cialiter intelligatur, aptauerit, aliquas vero
tanquam dignas DEO, soli DEI patris Ver-
bo deputauerit, anathema sit.

Canone 5. Si quis audeat dicere: hominem
CHRISTVM theophoron, ac non potius DE-
VM esse, tanquam filium per naturam vera-
citer dixerit, secundum quod verbum caro

factum est, & communicârit similiter, vt nos, carni & sanguini, anathema sit.

Canone 6. Si quis non confitetur; eundem CHRISTVM DEVM simul & hominem, propterea quòd Verbum caro factum est, secundùm scripturas, anathema sit.

Canone 12. Si quis non confitetur, DEI verbum passum carne, & crucifixum carne, & mortem carne gustâsse, factumq; primogenitum ex mortuis, secundùm quod Vita & Viuificator est, vt DEVS, anathema sit.

Et decretum Chalcedonenfis Concilij citante Euagrio lib 2. cap. 4. sic habet: Ἐπόμενοι τοίνυν τοῖς ἁγίοις πατέσιν, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμολογούμεν ὄν, τὸν κρείον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ ὁμοφώνως ἀπαντες ἐκιδάσκουμεν, τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν θεότητι, καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι. θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σαμαίῃ, ὁμοῦσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοῦσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἀ πάντα ἴσους ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτίας, πρὸ αἰῶνων μὲν ἐκ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸν δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ θεοτόκου, καὶ ἀ τὴν ἀνθρωπότητα, ἕνα καὶ αὐτὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὄν, κρείον μονογενῆ, ἐκ δύο φύσεσιν ἄσυγχυτος, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίτως γινωσκόμενον, ἕδαμῦ τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν, σωζομένης δὲ μάλλον τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως, καὶ εἰς ἓν πρῶσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχέσης, ἕχ' ἄς εἰς δύο πρῶσωπα

μεν

μειζόμενον ἢ διαιρούμενον, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ὕον μο-
 ρην ἢ θεὸν λόγον, καὶ κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καθάπερ ἄνω-
 γον οἱ παροφῆται, καὶ αὐτὸς περὶ αὐτοῦ ὁ Χριστὸς ἐξαπαί-
 λουσε, καὶ τὸ τῶν πατέρων ἡμῖν παρὰ δέδωκε σύμβολον.

*Sequentes igitur sanctos
 Patres,*

Confitemur vnum & eundem filium Do- *Tom. 1.*
 minum nostrum IESVM CHRISTVM, & *Contl.*
 vna voce omnes deprædicamus, eundem *pag. 154.*
 perfectum in Diuinitate, & perfectum eun-
 dem in humanitate, verè Deum, & verè ho-
 minem, eundem ex anima rationali & cor-
 pore, consubstantialem Patri secundùm di-
 uinitatem, & consubstantialem nobis secun-
 dùm humanitatem, per omnia nobis simi-
 lem absque peccato, ante seculà quidem ex
 Patre genitum secundùm diuinitatē, In ex-
 tremis autem diebus ipsum eundē propter
 nos & propter nostram salutem ex Maria vir-
 gine Dei genitrice secundùm humanitatem,
 genitum, vnum & eundem IESVM CHRI-
 STVM filium & Dominum vnigenitum, in
 duabus naturis inconfusè, inconuertibiliter,
 indiuisè, in segregabiliter cognitum, nequa-
 quam differentia naturarum sublata propter
 vnionē, sed seruata potiùs proprietate vtri-
 usque naturæ, & vtraque in vnam personam
 concurrente, non velut in duas personas

dispertitum aut diuisum, sed vnum & eundem filium vnigenitum Deum, Verbum & Dominum IESVM CHRISTVM, quemadmodum olim Prophetæ & de seipso Christus ipse nos docuit, & Patrum nobis tradidit Symbolum.

*Ad Flavianum cap. 3.
fol. 92.*

*Abstractio
pro concreto.*

*Cap. 4. fol.
93.*

Ita etiam decima Epistola Leonis Synodica loquitur: Salua proprietate vtriusque naturæ, & in vnam coeunte personam, suscepta est à Maiestate humilitas, à virtute infirmitas, ab æternitate mortalitas, & ad resoluedum conditionis nostræ debitum natura inuiolabilis naturæ est vnita passibili, vt vnus & idem mediator noster & mori posset ex vno, & mori non posset ex altero.

Item: Qui verus est Deus, idem verus est homo, dum inuicem sunt & humilitas hominis & altitudo Deitatis. Sicut enim DEVS non mutatur miseratione, ita homo nõ consumitur dignitate, agit enim vtraque forma cum alterius communiõne, quod proprium est, verbo scilicet operante, quod verbi est, & carne exequente, quod carnis est. Vnum horum coruscet miraculis, alterum succumbit iniurijs. DEVS est per id, quod in principio erat Verbum, & DEVS erat Verbum, per quod omnia facta sunt. Homo per id, quod Verbum caro factum est, quodque factus est ex muliere. Item, propter hanc vnitatem personæ in vtraque natura intelligen-

dant

dam, & filius hominis legitur descendisse de
 ccelo, cum filius Dei ex Maria virgine carnem
 assumerit.

Et rursus: Filius Dei crucifixus dicitur &
 sepultus, cum hæc non in ipsa diuinitate,
 qua consubstantialis est Patri, sed in naturæ
 humanæ sit infirmitate perpeffus, &c.

Hucusque verba vtriusque Concilij Ephe-
 sini & Chalcedonenfis, quibus cum reliqui
 sancti Patres omnes consentiunt,

Et hoc ipsum hæcenus eruditi in scholis
 nostris, verbis abstracti & concreti indicare
 & declarare voluerunt, ad quæ hic liber et-
 iam paucis verbis respexit, quæ verba, quem-
 admodum hæc omnia optimè norunt era-
 diti, in vero & genuino sensu, necessariò in
 scholis retineantur oportet.

Concreta enim eiusmodi vocabula sunt,
 quæ integram CHRISTI personam desi-
 gnât, vt Deus, homo. Abstracta verò sunt no-
 mina, quibus naturæ in persona CHRISTI
 exprimuntur, vt diuinitas, humanitas.

Secundùm quam distinctionem rectè di-
 citur in Concreto, DEVS est homo, homo
 est DEVS. Contrâ perperâ dicitur in abstra-
 cto, diuinitas est humanitas, humanitas est
 diuinitas.

Eadem est ratio essentialium idiomatû, ita
 vt vnus naturæ idiomata de altera natura in
 abstracto quasi alteri^o naturæ idiomata sint.

Cap. 5. fol.

93.

In lib. Con-
 cordia.

prædicari nequeant. Quamobrem falsæ & erroneæ locutiones fuerint, si quis dixerit: Humana natura est omnipotentia, est ab æterno, sicut neque ipsa Idiomata de se mutuo prædicari possunt, ut si quis dicere vellet: mortalitas est immortalitas & contrâ, propterea quòd his loquendi formulis discrimen naturarum & proprietatum tollatur, eadem confundantur, vna in alteram conuertatur, atque ita earum fiat exæquatio.

Cùm autem non tantùm scire & firmiter credere oporteat, assumptam humanam naturam Christi, in persona eiusdem & substantiam & naturales atq; substantiales proprietates suas in omnem æternitatem retinere, sed etiam plurimum momenti habeat, ac summa consolatio Christianis in eo proposita sit, ut secundùm reuelationem sacræ scripturæ agnoscamus, & indubitata fide amplectamur summam Maiestatem, ad quam natura illa humana in & per vnionem hypostaticam verè & re ipsa euecta, & cuius personaliter particeps facta est, quæ in libro Concordiæ copiosè declaratur: Ideò & vt similiter quisque videat, etiam hac in parte libri nominati non noua, peregrina, ab hominibus excogitata & inaudita dogmata & phrasæ in Ecclesiam Dei inuehi, sequens Catalogus testimoniorum cùm scripturæ,

rum

tum veterum purioris Ecclesiæ doctorum, præcipuè verò eorum, qui quatuor Oecumenicorum Conciliorum antesignani & directores fuerunt, quomodo illi hac de re locuti sint, dilucidè ostendet.

Suntq; testimonia illa, quò faciliùs ea inuenire & rectiùs intelligere lector posset, incerta capita distributa, quæ sequuntur.

I.

Primum, sacras literas, perinde atque patres, loquentes de Maiestate, quam humana natura Christi per vnionem personalem accepit, vti verbis: Communicationis, communionis, participationis, donationis, traditionis, subiectionis, exaltationis, dari, &c.

Dan. 7. Ecce in nubibus cæli quasi filius hominis veniebat, &c. & DEDIT ei potestatem, honorem & regnum, potestas eius potestas æterna.

Iohan. 13. Sciens quia omnia DEDIT ei Pater in manus.

Matth. 11. Omnia mihi TRADITA sunt à patre meo.

Matth. 28. Data est mihi omnis POTESTAS in cælo & in terra.

Philip. 2. DONAVIT ei nomen super OMNE nomen, &c.